

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3612/2022
20.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Бранислава Босилковића и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миленко Тодоресков, адвокат из ..., против тужене Електротехничке школе „Михајло Пупин“ Нови Сад, чији су пуномоћници Милан Козомора, Весна Поповић и Душан Козомора, адвокати из ..., ради исплате, у поступку по захтеву тужене за доношење допунске одлуке о трошковима поступка, у седници већа одржаној 20.12.2024. године, донео је

ДОПУНСКО РЕШЕЊЕ

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужиља да туженој на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 155.148,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа решења, са законском затезном каматом почев од дана истека рока за добровољно извршење до коначне исплате и законску затезну камату на износ од 18.000,00 динара, досуђен решењем у ставу трећем изреке пресуде Врховног касационог суда Рев2 3612/22 од 03.03.2023. године, почев од дана истека рока за добровољно извршење до коначне исплате.

Образложење

Пресудом Врховног касационог суда Рев2 3612/22 од 03.03.2023. године, ставом првим и другим изреке, дозвољено је одлучивање о посебној ревизији тужене, па су преиначене пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2287/22 од 15.06.2022. године у ставу другом изреке, пресуда Основног суда у Новом Саду П1 31/21 од 28.02.2022. године у делу који је потврђен пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2287/22 од 15.06.2022. године и решење Основног суда у Новом Саду П1 31/21 од 17.03.2022. године, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље у делу којим је тражила да се обавезе тужена да јој, за период од 01.12.2017. до 30.11.2020. године, исплати накнаду трошкова за исхрану у току рада и за регрес за коришћење годишњег одмора у опредељеним износима, са припадајућом и обрачунатом законском затезном каматом, као и да јој накнади трошкове парничног поступка и трошкове вештачења, све као у изреци пресуде. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 18.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема отправка пресуде.

Поднеском од 08.09.2023. године, тужена је, преко пуномоћника, благовремено поднела предлог Врховном суду за доношење допунске одлуке о трошковима поступка.

Одлучујући о предлогу тужене у складу са чланом 357. став 4. и чланом 366. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20, 10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни суд је нашао да је предлог тужене основан.

Одредбом члана 163. став 1. ЗПП, прописано је да о накнади трошкова одлучује суд на одређени захтев странке, без расправљања. Према ставу 2. истог члана, странка је дужна да у захтеву определи врсту и износ трошкова за које тражи накнаду, док је ставом 3. тог члана прописано да захтев за накнаду трошкова странка је дужна да поднесе најкасније до завршетка расправљања које претходи одлучивању о трошковима, а ако се ради о доношењу одлуке без претходног расправљања странка је дужна да захтев за накнаду трошкова поднесе у предлогу о коме суд треба да одлучи. Одредбом члана 165. став 2. истог закона, прописано је да ако суд преиначи одлуку против које је изјављен правни лек, или укине ту одлуку и одбаци тужбу одлучиће о трошковима целог поступка.

Тужена је предлог образложила тиме да пресудом Врховног касационог суда Рев2 3612/22 од 03.03.2023. године није одлучено о њеном захтеву за накнаду трошкова целог поступка, сходно одредби члана 165. став 2. Закона о парничном поступку, а који је опредељен током поступка.

Из списка предмета произлази да Врховни касациони суд приликом доношења пресуде Рев2 3612/22 од 03.03.2023. године није одлучио о захтеву тужене у делу за тражену накнаду трошкова првостепеног и другостепеног поступка, опредељених у трошковнику од 28.02.2022. године и у жалбама тужене од 23.03.2022. године и од 06.04.2022. године, као и у делу за тражене судске таксе у поступку по ревизији и за законску затезну камату на трошкове поступка по ревизији.

Имајући у виду изложено, применом члана 153. став 1, члана 154. и члана 163. став 2. ЗПП, туженој поред досуђених ревизијских трошкова пресудом Врховног касационог суда Рев2 3612/22 од 03.03.2023. године у износу од 18.000,00 динара, припадају и опредељени трошкови првостепеног и другостепеног поступка, и то: за састав одговора на тужбу износ од 9.000,00 динара, за заступање на рочиштима одржаним дана 29.03.2021. године, 08.09.2021. године, 23.11.2021. године и 28.02.2022. године износ од по 10.500,00 динара, као и за састав жалбе од 23.03.2022. године и жалбе од 06.04.2022. године износ од по 18.000,00 динара, све одмерено према Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/12... 37/21), важећој у време предузимања наведених радњи; затим, за судску таксу за одговор на тужбу износ од 7.900,00 динара, за судску таксу за жалбу од 23.03.2022. године и за одлуку по тој жалби износ од по 15.563,00 динара и за судске таксе на ревизију и на одлуку по ревизији износ од по 14.561,00 динара, све према Таксеној тарифи Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, бр. 28/94 ... 106/15), у укупном износу од 155.148,00 динара. На наведени износ трошкова поступка, као и на износ трошкова ревизијског поступка од 18.000,00 динара, који је досуђен решењем у ставу трећем изреке пресуде Врховног касационог суда Рев2 3612/22 од 03.03.2023. године, туженој припада законска затезна камата за период доцње у смислу одредаба члана 277. став 1. и чл. 278. и 324. Закона о облигационим односима („Службени лист

СФРЈ”, бр. 29/78 ... 57/89, „Службени лист СРЈ”, бр. 31/93 и „Службени лист СЦГ”, бр. 1/03 - Уставна повеља). Туженој нису признати преостали тражени трошкови, за које је Врховни суд нашао да не представљају нужне и неопходне поступке за вођење поступка у конкретном случају.

Из наведених разлога, применом члана 356. у вези члана 366. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић